

Rep. Nr. 15/15

*

AR. NB-013-07
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
26 maart 2015 bij verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van de Beperkte
Kamer van 26 september
2000, na beslissing van de
Commissie van beroep
van 25 februari 2003 en na
arrest van de Raad van
State van 22 februari 2007

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van: Prof. Dr. A..., radioloog, wonend te XXXX

Appellant, die niet verschijnt.

Tegen: RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie is verschenen, mevrouw
B..., attaché ambtenaar bij geïntimeerde.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 26 februari 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van 26 september 2000;
- de beslissing van de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van 25 februari 2003;
- het verzoekschrift van Prof. Dr. A... van 10 maart 2003 tot

- vernietiging van de beslissing van de Commissie van beroep van 25 februari 2003, ingediend bij de Raad van State;
- het arrest van de Raad van State van 22 februari 2007 (nr. 168.119) waarbij de beslissing van de Commissie van beroep van 25 februari 2003 wordt vernietigd, in zoverre een verbod van verzekeringstegemoetkoming werd opgelegd en waarbij de zaak wordt verwezen naar de Kamer van beroep;
 - de pleitnota van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 6 februari 2014, neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep op 6 februari 2014;
 - het akkoord van Prof. Dr. A... met deze pleitnota, schriftelijk bevestigd op 19 februari 2014 en ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep op 21 februari 2014;
 - de vaststelling van rechtsdag op 26 februari 2015.

Op de openbare terechtzitting van 26 februari 2015 is mevrouw B... verschenen voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV, DGEC (de geïntimeerde). Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de pleitnota voor de geïntimeerde.

De appellant is op deze terechtzitting niet verschenen.

De debatten werden ter zitting gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 26 maart 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep.

*
* *

1. De tenlastelegging

De tenlasteleggingen situeren zich tijdens de periode van 1 oktober 1994 tot en met 30 september 1996.

Aan Prof. dr. A... (de appellant) werd ten laste gelegd dat hij aan de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering prestaties aanrekende met een te hoge sleutelletterwaarde of waarvoor niet voldaan werd aan de reglementaire voorwaarden.

2. De bestreden beslissingen van de Beperkte Kamer en van de Commissie van beroep

2.1. De Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV besliste op 26 september 2000 dat de tenlastegelegde feiten bewezen zijn en weerhield ze.

Bij dezelfde beslissing werd Prof. dr. A... veroordeeld tot de terugbetaling van de som van € 7.955,72 als uitgaven ten laste van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering die niet conform de

wettelijke en reglementaire bepalingen zijn bevonden.

Daarnaast werd aan de verzekeringsinstellingen een verbod opgelegd om tegemoet te komen in de kosten van geneeskundige verstrekkingen, die door Prof. dr. A... zouden verleend worden, over een periode van 14 dagen.

2.2. Prof. dr. A... heeft tegen de voormelde beslissing van de Beperkte Kamer van 26 september 2000 hoger beroep ingesteld bij de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV.

Bij beslissing van de Commissie van beroep van 25 februari 2003 werd het hoger beroep afgewezen als ongegrond en werd de beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van 26 september 2000 bevestigd.

Prof. dr. A... heeft op 1 april 2003 de som van € 7.955,72 terugbetaald.

2.3. Op 10 maart 2003 werd door Prof. dr. A... bij de Raad van State een verzoek ingediend tot nietigverklaring van de beslissing van 25 februari 2003 van de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV.

Bij arrest van 22 februari 2007 heeft de Raad van State (nr. 168.119) de beslissing van de Commissie van beroep van 25 februari 2003 vernietigd in zoverre een verbod van verzekeringstegemoetkoming werd opgelegd.

De zaak werd verwezen naar de Kamer van beroep.

3. De vordering van de partijen na het arrest van de Raad van State.

3.1. Bij pleitnota van 6 februari 2014 vraagt de Dienst voor Geneeskundige Controle en Evaluatie (DGEC) ingesteld bij het RIZIV dat de Kamer van beroep enkel de tenlasteleggingen ten gronde zou weerhouden en dat deze Kamer geen sanctie meer zou uitspreken en op dat punt de beslissing van de Commissie van beroep (lees : van de Beperkte Kamer) te vernietigen.

Deze aanpassing van de oorspronkelijke vordering van de DGEC blijkt te zijn ingegeven door het feit dat de vaststellingen in dit dossier reeds dateren van de periode van 1 oktober 1994 tot en met 30 september 1996 en door het feit dat de ten onrechte aangerekende prestaties reeds geregulariseerd werden.

3.2. Prof. dr. A... heeft op 19 februari 2014 een antwoord geformuleerd op de pleitnota van de DGEC van 6 februari 2014.

Hij vermeldt dat hij akkoord kan gaan met de inhoud van deze pleitnota.

*
* *

4. Beoordeling

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de Kamer van beroep thans enkel nog dient te oordelen over het al dan niet opleggen van een sanctie.

Dit volgt uit het feit dat de beslissing van de Commissie van beroep van 25 februari 2003 bij arrest van de Raad van State van 22 februari 2007 enkel werd vernietigd in zoverre er een verbod van verzekeringstegemoetkoming werd opgelegd (cf. punt 2.4.5. van het arrest van de Raad van State van 22 februari 2007, nr. 168.119).

De Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle vraagt inmiddels dat aan Prof. dr. A... in de gegeven omstandigheden en in het bijzonder gelet op het tijdsverloop, geen sanctie meer wordt opgelegd.

Deze vraag, die door Prof. dr. A... wordt bijgetreden, is naar het oordeel van de Kamer van beroep in de gegeven omstandigheden terecht.

Er moet immers worden vastgesteld dat het algemeen rechtsbeginsel van de redelijke termijn voor het opleggen van een eventuele sanctie intussen op manifeste wijze overschreden is door het verloop van 18 tot 20 jaar sinds de vastgestelde inbreuken.

De overschrijding van de redelijke termijn heeft op zich geen verval van de vordering tot gevolg. Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij het bepalen van de eventuele sanctie (R.v.St. 3 juni 2004, C..., nr. 132;001, R.v.St. 10 juni 2004, D..., nr. 132.234, www.raadvst-consetat.be).

De overschrijding van de redelijke termijn heeft ter zake tot gevolg dat het opleggen van een sanctie niet meer redelijk, noch mogelijk is.

De beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van 20 september 2000 is dan ook te hervormen in zoverre er aan Prof. dr. A... een sanctie is opgelegd.

De vaststellingen van de Beperkte Kamer en van de Commissie van beroep betreffende de inbreuken begaan door Prof. dr. A... en betreffende de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen blijven gehandhaafd.

*
* *
*

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep gegrond zoals hierna bepaald.

Hervormt de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van 26 september 2000 in zoverre er aan Prof. dr. A... een verbod van verzekeringstegemoetkoming is opgelegd.

Opnieuw wijzend.

Wijst de (oorspronkelijke) vordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV tot het opleggen van een sanctie af wegens het overschrijden van de redelijke termijn.

Aldus uitgesproken door de voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 26 maart 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De voorzitter,

M. VOLCKE

M. DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit

mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters André Tielens en Benjamin Debruyn, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede dokters Johan Bockaert en Dirk Scheveneels, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van het geneesherenkorps.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.